

אימון, העצמה וחינוך ילדים

הרב מוטי זולברג

יועץ חינוכי מוסמך, מדריך כשורי חיים ומוגנות

מחבר הספר "דע לך בני"

פרשת וירא

"וַיָּשְׁכֵּם אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־עָמַד שָׁם"

מספרים שבאישון לילה אחד, צעד הגאון רבי איצל'ה (יצחק) מוולוז'ין זצ"ל, בנו של מייסד ישיבת וולוז'ין רבי חיים מוולוז'ין, ברחובותיה הקרים והחשוכים של העיר פטרבורג שברוסיה.

בעודו עובר באחת הכיכרות המרכזיות בעיר, שמע קול בכי חרישי ומצמרר הבוקע מן החשיכה. הוא התקרב אל מקור הקול והבחין בחייל יהודי –מאותם הילדים והנערים שנחטפו לצבא הצאר הרוסי (הקנטוניסטים) ועברו ייסורים קשים כדי להעבירם על דתם.

החייל עמד בפינת הרחוב, שמר על משמרתו בליל כפור, וכשחש שאין איש רואה או שומע אותו, פתח את סגור לבו. הוא החל לומר בבכי קורע לב את תפילת תיקון חצות .כשהגיע למילים המבכות את גלות השכינה, זעק ממעמקים: "ווי לשכינתא בגלותא! (אוי לה לשכינה שהיא בגלות.)

דמעותיו הטהורות של החייל, שנשפכו מתוך בדידות נוראה ומסירות נפש עצומה, נספגו בקרקע הקפואה של אותה כיכר בפטרבורג, רבי איצל'ה, שהיה עד למחזה המרטיט, נחרט הסיפור עמוק בליבו.

לאחר 44 שנים, נבנה באותו מקום ממש, באותה נקודה מדויקת בכיכר, בית המדרש הגדול והמפואר של פטרבורג. רבי איצל'ה מוולוז'ין העיד בעצמו כי הבניין הוקם בדיוק במקום שבו עמד אותו חייל ובכה על צער השכינה.

כשהיה החפץ חיים מספר את הסיפור הזה, הוא היה מתמלא התרגשות ואומר:
"אנחנו בני האדם, איננו מסוגלים להבין או לשער את עוצמתו של אדם שמתפלל או בוכה מלב טהור. בתפילתו, הוא מושך ומוריד קדושה עליונה למקום הפיזי שבו הוא נמצא. הוא משתוקק לשכינה - והרצון הזה פועל ומוריד אותה לשם".

והוסיף החפץ חיים משל נפלא:
"הדבר דומה לזריעת גרעינים באדמה. כאשר החקלאי טומן את הזרע בעפר, הזרע נרקב, נעלם ומשתנה, ובתחילה נראה כאילו לא קורה דבר ופעולתו הלכה לאיבוד. אך חולפות שנים, ומתוך אותו גרעין קטן שנשכח באדמה, פורצים פתאום אילנות גדולים ומפוארים עושי פירות".

mottizol@gmail.com

054-5773002